

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ του 1922

Μετά τη Συνθήκη των Σεβρών του 1920, προκλήθηκαν πολλά προβλήματα στο εσωτερικό της Ελλάδος. Ύστερα από πολλές κυβερνήσεις με μικρή διάρκεια, ανέλαβε τη διακυβέρνηση ο Δημήτριος Γούναρης, ο οποίος συνέχισε τις επιχειρήσεις στη Μικρά Ασία. Τον Ιούνιο του 1921 ο Ελληνικός στρατός κατέλαβε το Αφιόν Καραχισάρ, την Κιουτάχεια και το Εσκί-Σεχίρ. Απώτερος στόχος αυτής της προσπάθειας ήταν η κατάληψη της Άγκυρας.

Τον Αύγουστο του 1921 ο Ελληνικός στρατός αναγκάστηκε να ανακόψει την πορεία του, ύστερα από μια αποτυχημένη μάχη στον Σαγγάριο. Ο τουρκικός στρατός εξαπέλυσε επίθεση εναντίον των ελληνικών στρατευμάτων, καθοδηγούμενος από τον Κεμάλ. Με την ήττα του ελληνικού στρατού και την καταστροφή της Σμύρνης, ξεριζώθηκε όλος ο Ελληνισμός των παραλίων. Έτσι η Μικρασιατική εκστρατεία που κατέληξε Μικρασιατική καταστροφή είχε ως αποτέλεσμα την εκδίωξη από τη Μικρασία του Ελληνικού πληθυσμού, που, κυνηγημένος, έφτασε στην Ελλάδα. Οι Έλληνες, την εποχή της Μικρασιατικής καταστροφής ήταν 2.500.000 στη Μικρασία. Είχαν ιδρύσει για τη μόρφωση των παιδιών τους 2.300 σχολεία, από τα οποία μερικά, όπως η Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης, ήταν γνωστά σ' ολόκληρο τον Ελληνισμό για την αρτιότητα της οργάνωσης και την υψηλή στάθμη της παρεχόμενης παιδείας. Υπήρχαν επίσης 2000 ελληνικές εκκλησίες, στις οποίες ιερούργουσαν 2000 ιερείς.

Όλα αυτά έσβησαν και χάθηκαν στο μικρό διάστημα που ακολούθησε την κατάρρευση του Ελληνικού μετώπου (Αύγουστος 1922) και την αποχώρηση του ελληνικού στρατού από τη Σμύρνη (Σεπτέμβριος 1922). Με ειδική σύμβαση της Λωζάνης, που υπογράφηκε στις 30 Ιανουαρίου του 1923, επιβλήθηκε υποχρεωτική ανταλλαγή των ελληνικών και μουσουλμανικών πληθυσμών, που ζούσαν στην Τουρκία και στην Ελλάδα, με εξαίρεση τον Ελληνισμό της Κωνσταντινούπολης, της

Ίμβρου και της Τενέδου και τους μουσουλμάνους της δυτικής Θράκης. Από τον πληθυσμό των 2.601.312 που ήταν οι Έλληνες στη Μικρά Ασία (Πόντο, Ιωνία και Καππαδοκία) και στην Ανατολική Θράκη, πριν το 1914 επέζησαν 1.221.849, οι οποίοι καταμετρήθηκαν ως πρόσφυγες στην Ελλάδα το 1928

Η Μικρασιατική Καταστροφή βαρύνει πρωτίστως τις πολιτικές εκείνες δυνάμεις, βενιζελικές και βασιλικές, οι οποίες διαχειρίστηκαν με το χειρότερο τρόπο τη μεγάλη πρόκληση και επέτρεψαν στο Διχασμό να καθορίσει το μέλλον του ελληνισμού της Μικράς Ασίας (Ιωνία, Πόντος, Καππαδοκία) και της Ανατολικής Θράκης. Η αδυναμία τους να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της κρίσης, οδήγησε στη μεγαλύτερη καταστροφή που υπέστη ποτέ ο ελληνισμός

Όνομα: Τάξη: ... Ημερ: .../.../.....